

T.C.
YARGITAY
BİRİNCİ CEZA DAİRESİ

Esas : 2019/2776
Karar : 2019/5180
Tarih : 25.11.2019

(KANUN YARARINA BOZMA İSTEMİ)

Kasten adam öldürmek suçundan sanık ...'in, 765 sayılı Türk Ceza Kanununun 449/1 ve 59. maddeleri gereğince 30 yıl ağır hapis cezası ile cezalandırılmasına dair Ankara 4. Ağır Ceza Mahkemesinin 22/01/2003 tarihli ve 2002/389 esas, 2003/12 sayılı kararının Yargıtay 1. Ceza Dairesinin 20/11/2003 tarihli ve 2003/2853 esas, 2003/2848 karar sayılı ilamı ile onanarak kesinleşmesini müteakip, sanığın yargılamanın yenilenmesine yönelik talebinin kabule şayan olmadığından reddine ilişkin Ankara 4. Ağır Ceza Mahkemesinin 04/02/2019 tarihli ve 2009/408 esas, 2009/472 sayılı ek kararı ile ilgili olarak;

Dosya kapsamına göre, yargılamanın yenilenmesi talebinde ileri sürülen hususların Yargıtay tarafından değerlendirildiği gerekçesiyle yargılamanın yenilenmesi talebinin reddine karar verilmiş ise de, sanık tarafından dosyaya ibraz edilen ve özetle maktulün silahı iki eliyle tutarak intihar ettiği görüşünü bildiren, dört kişilik heyetten alınan 15/02/2013 tarihli bilimsel mütalaanın içeriğine göre, yargılamanın yenilenmesi talebi olarak ileri sürülen delillerin 5271 sayılı Ceza Muhakemesi Kanunu'nun 318 ilâ 321. maddeleri uyarınca yargılamanın yenilenmesini gerektirecek mahiyette olup olmadıklarının tespiti bakımından, kabule değer görülerek, toplanacak diğer delillerle birlikte değerlendirildikten sonra, yargılamanın yenilenmesinin kabul veya reddine karar verilmesinin uygun olacağı gözetilmeden, itirazın bu yönden kabulü yerine, yazılı şekilde reddine karar verilmesinde isabet görülmediğinden bahisle 5271 Sayılı Ceza Muhakemesi Kanunu'nun 309.maddesi uyarınca anılan kararın bozulması lüzumu Yüksek Adalet Bakanlığı Ceza İşleri Genel Müdürlüğü'nün 24.06.2019 gün ve 94660652-105-06-6379-2019-Kyb sayılı yazılı istemlerine müsteniden Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığının tebliğnamesi ile Dairemize ihbar ve dava evrakı gönderilmekle, incelenerek gereği düşünüldü;

TÜRK MİLLETİ ADINA

)Dosya kapsamına göre;

Kasten eşini öldürme suçundan sanık ...'in, 765 sayılı TCK'nin 449/1, 59. maddeleri uyarınca 30 yıl hapis cezasıyla cezalandırılmasına dair Ankara 4. Ağır Ceza Mahkemesinin 22.01.2003 tarihli ve 2002/389 esas, 2003/12 karar sayılı kararına karşı sanık ve müdafilerinin temyiz yoluna müracaat ettikleri, sanık ve müdafilerinin temyiz dilekçelerinde ve duruşmalı inceleme sırasında kararın eksik inceleme sonucu verildiğini, sanığın elinde tespit edilen atış artıkları ile ilgili ihtisas sahibi kriminal uzmanlardan oluşan bilirkişi heyetinden rapor alınması gerektiğini, tanık Naile Konukman'ın beyanlarının çelişkili olması, katılan tarafça yönlendirilmesi nedeniyle beyanlarına itibar edilemeyeceğini, ölüm zamanının kesin olarak tespiti için gerekli araştırmanın yapılması ve ölü muayene sırasında hazır bulunan adli tıp uzmanının tanık olarak dinlenmesi gerektiğini, sanığın kolunda tanık beyanında geçtiği şekilde bir yara izi olup olmadığının belirlenmesi açısından el svaplarını alan polis memurları ile sanığın ifadesini alan Cumhuriyet savcısının ve olaydan sonra sanıkla bir arada bulunan kişilerin tanık olarak dinlenmesi gerektiğini, olaydan sonra maktulenin annesinin sanığa karşı duyduğu öfke nedeniyle sarf ettiği sözler konusunda bilgisi olan kişilerin tanık olarak dinlenmesi, olay yerinde uzman bilirkişilerde hazır olduğu halde keşif yapılarak olayın oluş tarzının ortaya çıkarılması gerektiğini, maktulenin sanık tarafından öldürülmeyip intihar ettiğini belirterek kararın bozulmasını istedikleri,

Yargıtay 1. Ceza Dairesinin 19.11.2003 tarihli ve 2003/2853 Esas 2003/2848 Karar sayılı ilamı ile ileri sürülen bu temyiz itirazlarının yerinde görülmemekle mahkemece ... hakkında verilen kararın onanarak kesinleştiği,

Hükümlü ...'in 18.01.2019 havale tarihli yargılamanın yenilenmesi istemini içeren dilekçesinde; Tanık Naile Konukman'ın beyanları doğru kabul edilerek mahkumiyetine karar verildiğini ancak beyanlarının gerçek dışı ve tahmine dayalı olduğunu, el svaplarını alan polis memurlarının tanık olarak dinlenmesi gerektiğini, atış mesafesi, merminin izlediği yol, maktulenin elindeki atış artıkları değerlendirilmeksizin karar verildiğini, maktulenin alkol kullanmamasına rağmen olay günü almış olduğu alkolün intihar etmesinde etkisi olduğunun değerlendirilmediğini, bu konu ili ilgili inceleme yapan ve görüş bildiren adli tıp uzmanın dinlenmesi gerektiğini beyan ederek yargılamanın yenilenmesini talep ettiği;

Hükümlünün yargılamanın yenilenmesi talebini inceleyen Ankara 4. Ağır Ceza Mahkemesinin 04.02.2019 tarihli ve 2009/408 Esas, 2009/472 Karar sayılı ek Kararı ile; "soruşturma ve kovuşturma aşamasında ikmal edilen adli otopsi raporu, tanık ahlatımları, olay yeri tespit tutanakları ve kriminal raporuna göre hüküm kurulduğu, yargılamanın yenilenmesi talebinde ileri sürülen gerekçenin belgelerde sahtelik iddiası, gerçek dışı tanıklık yada adli kusur içermediği, hükümlü lehine yeni deliller ve olaylarında olmadığı, atış mesafesi, mermi çekirdeğinin izlediği yol, maktulenin kanında tespit edilen alkol oranının bilindiği ve hüküm kurulduğu sırada değerlendirildiği, maktulenin el svaplarında ve sanığın sağ el üstü svabında atış artığı tespit edildiğinin ekspertiz raporu ile sabit olduğu ve sübut açısından değerlendirildiği, dinlenen tanıkların hükmü etkileyecek biçimde hükümlü aleyhine kasıt yada ihmalle

gerçek dışı tanıklıkta bulunduğuna ilişkin delil bulunmadığı, mahkumiyet hükmü kurulurken tüm delillerin tartışıldığı ve kararın yargıtay denetiminden geçerek kesinleştiği ibraz edilen bilgi ve belgelerin yeni delil kabul edilemeyeceği, CMK'nin 311. maddesinde öngörülen yasal koşulların gerçekleşmediği" gerekçesiyle yargılamanın yenilenmesine ilişkin talebin reddine karar verdiği,

Kararın 06.02.2019 tarihinde hükümlüye tebliğ edildiği, itiraz yoluna başvurmaması nedeniyle kesinleştiği,

Bu karara karşı hükümlünün kanun yararına bozma yoluna gidilmesini istediği; Yüksek Adalet Bakanlığı Ceza İşleri Genel Müdürlüğü'nün 24.06.2019 gün ve 94660652-105-06-6379-2019-Kyb sayılı yazısı ile; "sanık tarafından dosyaya ibraz edilen ve özetle maktulün silahlı iki eliyle tutarak intihar ettiği görüşünü bildiren, dört kişilik heyetten alınan 15/02/2013 tarihli bilimsel mütalaanın içeriğine göre, yargılamanın yenilenmesi talebi olarak ileri sürülen delillerin 5271 sayılı Ceza Muhakemesi Kanununun 318 ilâ 321. maddeleri uyarınca yargılamanın yenilenmesini gerektirecek mahiyette olup olmadıklarının tespiti bakımından, kabule değer görülerek, toplanacak diğer delillerle birlikte değerlendirildikten sonra, yargılamanın yenilenmesinin kabul veya reddine karar verilmesinin uygun olacağı gözetilmeden," gerekçesiyle anılan Kararın 5271 sayılı Ceza Muhakemesi Kanununun 309. maddesi uyarınca kanun yararına bozmaya konu edildiği anlaşılmıştır.

)Hukuksal Değerlendirme;

5271 sayılı CMK'nin 309. maddesi uyarınca hâkim veya mahkemece verilip istinaf veya temyiz incelemesinden geçmeksizin kesinleşen karar veya hükümlerde, maddî hukuka veya yargılama hukukuna ilişkin hukuka aykırılık bulunduğunu öğrenen Adalet Bakanlığı, o karar veya hükmün Yargıtayca bozulması istemini, yasal nedenlerini açıklayarak Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığına yazılı olarak bildirecektir. Bunun üzerine Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı da hükmün veya kararın bozulması istemini içeren yazısına bu nedenleri aynen yazarak, Yargıtay ceza dairesine verecek, ileri sürülen nedenlerin Yargıtayca yerinde görülmesi halinde karar veya hüküm kanun yararına bozulacak, yerinde görülmezse istem reddedilecektir.

Kanun yararına bozma yasa yoluna, istinaf ve temyiz incelemesinden geçmeksizin kesinleşmiş hüküm ve

kararlara karşı gidilebilmesi nedeniyle kesin hükmün otoritesinin bütünüyle zedelenmemesi amacıyla bu yola başvurulabilmesi için hukuka aykırılık halinin ciddi boyutlara ulaşması gerekmektedir.

Yargıtay İçtihadı Birleştirme Kurulunun 14.11.1977 gün ve 3-2 sayılı Kararında da açıkça vurgulandığı üzere, bu yasa yolunun olağan üstü bir yasa yolu olması nedeniyle, her türlü hukuka aykırılık iddiası, kanun yararına bozma konusu yapılamayacak, bu kapsamda hâkimlerin takdir hakkı alanına giren ve suç işleyenler için bir hak teşkil etmeyen hususlar ile mahkemenin takdirine bağlı istekler ve

uygulamadaki takdir yanılgıları veya takdirin yerinde olup olmadığının denetlenmesine ilişkin başvurular, temyiz yasa yolundan farklı olarak yasa yararına bozma konusu yapılamayacağından, bu yolla denetlenemeyecektir.

Böylece ülke sathında uygulama birliğine ulaşılacak, hâkim ve mahkemelerce verilen cezaya ilişkin karar veya hükümlerdeki hukuka aykırılıklar ile uygulamadaki esaslı yanlışlar ve esasa etkili usul yanılgılarının, toplum ve birey açısından hukuk yararına giderilmesi sağlanacaktır.

Kesinleşen bu karar veya hükümlerdeki aykırılıklar başka suretle giderilmesi mümkün olmadığı takdirde, ikincil ve olağanüstü nitelikte olan kanun yararına bozma yasa yoluna konu edilebilecektir.

5271 sayılı Ceza Muhakemesi Kanununun 311. maddesinin 1. fıkrasının e bendinde "...yeni olaylar veya yeni deliller ortaya konulup da bunlar yalnız başına veya önceden sunulan delillerle birlikte göz önüne alındıklarında sanığın beraatini veya daha hafif bir cezayı içeren kanun hükmünün uygulanması ile mahkûm edilmesini gerektirecek nitelikte..." olmasının, yargılamanın yenilenmesinin koşulu olduğu öngörülmüştür.

Yeni olaylar veya delillerin hükmün verildiği anda mahkemece bilinmemesi gerekir. Yargılama aşamasında bilinen olayları veya tanıkları "yeni delil veya yeni olaylar" türünden saymak olanaksızdır. Yeni olaylar veya yeni deliller" söz konusu değil ise, hükümlü yararına yargılamanın yenilenmesi sebeplerinden bahsetmek yasa koyucunun amacına ve yasanın özüne uygun düşmeyecektir.

Yargıtay Ceza Genel Kurulunun 11/03/2014 tarihli, 2012/3-909 Esas ve 2014/121 karar sayılı Kararında da vurgulandığı gibi "...Delil ve olayların, yargılamanın yenilenmesi nedeni olarak kabul edilebilmesi için "yeni" olması gerekmektedir. Daha önceden mahkemeye bildirilen ancak mahkeme tarafından değerlendirilerek inandırıcı bulunmadığı için dikkate alınmayan delil ve olgular "yeni" değildir. Yeni olay ya da delilin yargılamanın yenilenmesi sebebi olması için aynı zamanda "önemli" de olması gerekmektedir. Diğer bir ifade ile yeni deliller ve olaylar ortaya konulduklarında tek başlarına ya da önceden sunulan delillerle birlikte değerlendirildiğinde sanığın beraatini veya daha hafif bir ceza uygulanmasını gerektirecek nitelikte olmalıdır.

Yargılamanın yenilenmesi talebinin kabule şayan olup olmadığı konusunda şekil şartının yerine getirilmesi yeterli olmayıp, ikame olunan olay ve delillerin önceden ileri sürülmeyen ve tamamen yeni nitelik taşıyan yapıda olması ve tek başına veya diğer deliller birlikte incelendiğinde hükümlü lehine değerlendirmeye ve önceki hükmü değiştirmeye mahkemeyi yönlendirecek ciddiyette bulunması gerekmektedir.

Bu özelliği taşımayan iddialarla, sırf şekli unsurların yeterliliğinden bahisle yargılamanın yenilenmesinde delil toplamaya ya da bu safha aşılarak duruşmalı incelemeye yönelmek kanun koyucunun amacıyla ve olağanüstü kanun yolu olan yargılamanın yenilenmesinin yapısıyla uyuşmamaktadır. Diğer bir ifade ile yargılamanın yenilenmesi talebinin kabul edilebilmesi için kesin hükümden dönülmesini gerektirecek, duruşma açılmasını haklı ve gerekli kılacak ciddiyette yeni delil ve olayların ortaya konulması zorunludur.

Bu nedenle, gerek ilk derece yargılamasında gerekse temyiz aşamasında ileri sürülen, yargılama

makamlarının bilgi sahibi olduğu, suçun sübutu ve nitelendirmesi bakımından göz önüne alınan, bu şekilde aşamalarda değerlendirilen olay ve delillere dayalı olarak yargılamanın yenilenmesi talebinde bulunulması durumunda, CMK'nin 318/3. maddesi uyarınca mahkemece yargılanmanın yenilenmesi talebinin kabule değer olmadığına karar verilmesi gerekmektedir.”

Bu açıklamalar ışığında somut olay değerlendirildiğinde; hükümlü ... hakkında kasten eşini öldürme suçundan açılan kamu davasının yapılan yargılaması sonunda, sanığın savunması, katılanların beyanı, tanık ifadeleri, otopsi tutanağı, silah ve el svapları ile ilgili ekspertiz raporları ve diğer tüm maddi deliller birlikte değerlendirilip, sanığın öldürme eylemini gerçekleştirdiği kabul edilerek, gerekçesi de dosya içeriğine uygun ve denetime imkan verecek şekilde gösterilmek suretiyle kasten eşini öldürme suçundan cezalandırılmasına karar verilmiş ve bu hüküm temyizden geçerek kesinleşmiştir.

Hükümlü ve müdafilerinin gerek yargılama evresinde (bozma öncesi ve sonrası) gerekse hüküm kesinleştikten sonra ileri sürdüğü hususlar yargılama aşamasında değerlendirilmiştir.

Mahkeme hükme varmak için topladığı delilleri yeterli görüp, takdir ederek kararını vermiştir.

Kesin hükümden sonra sanığın aldığı maktulün silahı iki eliyle tutarak intihar ettiği, sanığın elinde tespit edilen atış artıklarının, ateş edilen bölgeye yakın olmasından veya atış artıklarının bulunduğu yerlere teması sonucu oluştuğu, atışın bitişik atış olup, merminin izlediği yol ve maktulenin olay anında bulunduğu yer ve konuma ilişkin mütalanın tek başına yargılamanın yenilenmesi sebebi olarak gösterilmesinin yerinde olmadığı, otopsi raporu, ekspertiz raporu, olay yeri görgü tespit tutanaklarında atış şekli, merminin izlediği yol, maktulün bulunduğu konum ve el svaplarındaki atış artıkları ve bunların ne şekilde oluşmuş olabileceği yönünde gerekli bilgilerin mevcut olduğu, kesinleşen hükmün sanığın savunmasının, katılanın beyanının, tanık beyanlarının ve maddi delillerin birlikte değerlendirilmesi sonucu ulaşılan kanaate göre verilmiş olduğu da dikkate alındığında hükümlünün, kesin hükümden dönülmesini gerektirecek ve yeniden yargılama yapılmasını haklı gösterecek nitelikte, ciddiyette yeni deliller ileri sürmediği anlaşılmaktadır.

Bütün bu saptamaların ışığında; hükümlünün, 5271 sayılı Ceza Muhakemesi

Kanununun 311/1-e madde fıkrasında belirtilen “yeni olaylar veya yeni kanıtlar” ortaya koyamadığı anlaşıldığından, “Kanun Yararına Bozma” (CMK 309/1) cihetine gidilmemiştir.

)Sonuç ve karar;

Yukarıda açıklanan nedenlerle; Yargılamanın yenilenmesi talebinin reddine dair Ankara 4. Ağır Ceza Mahkemesinin 04.02.2009 tarihli ve 2009/408 Esas, 2009/472 Karar sayılı ek Kararı usul ve yasaya uygun olduğundan, haklı nedenlere dayanmayan "KANUN YARARINA BOZMA" isteminin REDDİNE, dosyanın mahalline gönderilmek üzere Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığına TEVDİİNE, 25/11/2019 gününde oy birliği ile karar verildi.